

вали да се изостави вече езичеството и да се приеме християнската вѣра отъ цѣлия народъ по всички краища на България.

Князь Борисъ дълбоко се замислил. Трѣбвало да се реши единъ много важенъ въпросъ. Дошло ли е времето, цѣлиятъ народъ да напустне езическата вѣра и да се покрѣсти?

Борисъ билъ уменъ, предвидливъ и просвѣтенъ управникъ. Той разгледалъ, какво става въ съседнитѣ на България държави. Византия била християнска. Византийски владици и сами императоритѣ много пжти канѣли българскитѣ ханове да се покрѣстятъ и да покрѣстятъ народа си. Франкитѣ и нѣмцитѣ отъ северозападъ, къмъ рѣки Сава и Драва, били съседни на българитѣ. И тѣ ги канѣли да се покрѣстятъ. И папата отъ Римъ канѣлъ българитѣ да се покрѣстятъ.

Папата, франкитѣ и нѣмцитѣ били християни католици и настоявали Борисъ съ народа да се покрѣсти по католички обрядъ. Византийцитѣ били православни и предлагали на българитѣ, като тѣхни близки съседни, да се покрѣстятъ по православенъ обрядъ.

Борисъ не бързалъ и искалъ да изучи работата. Но нѣмцитѣ не искали да чакатъ. Тѣ пратили да кажатъ на Бориса, че ако се покрѣсти, ще му станатъ съюзници. Иначе ще му бждатъ врагове. Борисъ наклонилъ къмъ тѣхна страна. Щомъ видѣли това византийцитѣ, веднага му известили, че сж готови да поправятъ границитѣ въ полза на България, да признаятъ, че славянитѣ въ Македония чакъ до Охридъ

Свещеникъ-
крѣстителъ